

Σάββατο του Λαζάρου... "Αναγγελία του Πάσχα"

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

«Την ψυχωφελή, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, και την Αγίαν Εβδομάδα τον πάθους σου, αιτούμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε ...» Με αυτά τα λόγια του στιχηροῦ στον εσπερινό της Παρασκευῆς, πριν την Κυριακή των Βαΐων, τελιώνει η Μεγάλη Σαρακοστή. Μπαίνουμε πια στην «Αγία Εβδομάδα», στην περίοδο του εορτασμοῦ των παθῶν του Χριστοῦ, του Θανάτου και της Αναστάσεως Του. Περίοδος που αρχίζει από το Σάββατο του Λαζάρου. Τα γεγονότα της διπλῆς γιορτῆς, η ανάσταση του Λαζάρου και η είσοδος του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, αναφέρονται στα λειτουργικά κείμενα σαν «προοίμιο του Σταυροῦ». Ἐτσι, για να καταλάβουμε καλύτερα αυτά τα γεγονότα, θα πρέπει να τα δούμε μέσα στα πλαίσια της Μεγάλης Εβδομάδας.

Το κοινό απολυτίκιο των δύο αυτῶν ημερῶν: «την κοινήν ανάστασιν προ του σου πάθους πιστούμενος, εκ νεκρῶν ἠγειρας τον Λάζαρον, Χριστέ ο Θεός...» μας βεβαιώνει, με κατηγορηματικό τρόπο, για την αλήθεια της κοινῆς ἀνάστασης. Είναι πολύ σημαντικό ότι μια από τις μεγάλες γιορτές της Εκκλησίας μας, η

θριαμβευτική είσοδος του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, γίνεται ο οδηγός στην πορεία μας μέσα στο σκοτάδι του Σταυρού. Έτσι το φως και η χαρά λάμπουν όχι μόνο στο τέλος της Μεγάλης Εβδομάδας αλλά και στην αρχή της. Το φως και η χαρά φωτίζουν αυτό το σκοτάδι και αποκαλύπτουν το βαθύ και τελικό νόημα του. [\(περισσότερα...\)](#)